Lietas Nr. 117024213
Lietas arhīva Nr. 1-0242-13/4

SPRIEDUMS

Jūrmalā, 2013.gada 1.novembrī

Jūrmalas pilsētas tiesas tiesnese S.Glaudāne

ar sekretāri S.Štokmani

iestādes pārstāvim /pers. C/

aizstāvjiem /pers. D/, /pers. E/

izskatīja atklātā tiesas sēdē Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 11.rotas kārtībnieces seržantes /pers. F/ sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un tam pievienotos materiālus par

/pers. G/

/personas kods/

dzīvo /adrese/

saukšanu pie administratīvās atbildības pēc

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta

konstatēja

2013.gada 26.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 11.rotas kārtībniece seržante /pers. F/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu (turpmāk – protokols) Nr.PA986256 par /pers. G/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 175.panta.

Protokolā norādīts, ka 2013.gada 26.augustā plkst.23:34 /pers. G/, Jūrmalā, Dubultu prospektā 17 nepakļāvās policijas darbinieku likumīgām prasībām, atbrīvot policijas darbinieku operatīvo transportlīdzekli.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta LAPK 175.pantā.

Tiesas sēdē /pers. G/ paskaidroja, ka Jūrmalā, no caurlaižu punkta brauca uz policijas iecirkni uz Dubultiem, katrs ar savu automašīnu. Pie Dubultu prospekta 17 stāvēja ārā ar vecākiem un arī sarunājās ar policijas darbinieku /pers. I/, kurš bija arī policijas transportlīdzekļa šoferis, pa to laiku policijas darbinieks /pers. J/ bija iegājis iecirknī. /pers. G/ jautāja policijas darbiniekam /pers. I/, kas ir noticis, viņš atbildēja, ka jābrauc ir uz Gaujas ielas iecirkni, lai noskaidrotu visus apstākļus. /pers. G/ pajautāja vai viņa nevar braukt līdzi un policijas darbinieki atļāva braukt kopā ar viņiem. Tad policijas darbinieki sāka uztraukties par tēva automašīnu, jo tai bija bagāžas nodalījums vaļā. Tēvs teica, ka nevar pārvietot automašīnu dēļ lielā uztraukuma. Policijas darbinieki lūdza visus izkāpt no policijas transportlīdzekļa. Papildus paskaidroja, ka nebija nodoma pārkāpt likumu, jo bija atbraukusi tikai, lai atbalstītu savu tēvu. Atvainojās policijas darbiniekiem, jo uzskata, ka tas bija nejauši un tas bija pārpratums. Nekāpa no policijas transportlīdzekļa, dēļ tā, ka nobijās, ieraugot policijas darbiniecei /pers. F/ elektrošoks.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. J/ liecināja, ka strādā Valsts policijā par vecāko inspektoru. /pers. G/ pazīst no tā brīža, kad brauca uz izsaukumu par kukuļdošanu policijas darbiniekam. /pers. J/ gāja uz policijas iecirkni, reģistrēt materiālus, atgriežoties pamanīja, ka /pers. G/ sēž policijas transportlīdzeklī. Lūdza vairākkārtīgi pēdējo atbrīvot transportlīdzekli, uz ko /pers. G/ nereaģēja, līdz ar to tika izsaukti papildspēki. /pers. G/ tika izsēdināta vai izvilkta no dienesta automašīnas. /pers. J/ kā procesa virzītājam bija tiesības noteikt, kas brauks uz policijas iecirkni Gaujas ielā. Ar /pers. G/ sarunājās valsts valodā, bet kā tulks bija policijas darbinieks /pers. I/.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. F/ liecināja, ka /pers. G/ ir pazīstama saistībā ar administratīvā pārkāpuma lietu. Strādā Valsts policijā, saņēma izsaukumu, ka nepieciešama palīdzība. Kad piegāja klāt policijas automašīnai, durvis bija vaļā. Viņa vairākkārtīgi palūdza /pers. G/ atbrīvot policijas transportlīdzekli, uz ko pēdējā nereaģēja. /pers. G/ teica, ka nekāps ārā, kā arī turējās pie automašīnas, tādēļ tika pieņemts lēmums viņu no turienes izvilkt aiz rokas, tad /pers. G/ sāka pretoties, sist pretī un kliegt. Ja pārkāpējs nepakļaujas policijas darbinieku likumīgām prasībām, tad drīkst pret personu pielietot fizisku spēku. /pers. L/ tika izvilkta no policijas automašīnas, tad /pers. G/ pati pakrita.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. M/ liecināja, ka /pers. G/ ir viņa meita. Atbrauca uz Dubultu prospektu, policijas iecirkni, lai novietotu automašīnu, visi sēdēja policijas mašīnā. Atnāca /pers. J/ un teica, lai visi kāpj ārā no policijas automašīnas, neatkarīgi no tā, ka bija jābrauc uz Gaujas ielu. /pers. F/ pielietoja pārmērīgu spēku pret meitu. Meita bija šokā, no bailēm viņa varēja ķerties pie mātes. Meita baidījās kāpt ārā no mašīnas, jo viņai likās, ka policijas darbiniecei bija elektrošoks. Dzirdēja, ka policijas darbiniece lūdza izkāpt no policijas transportlīdzekļa.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ paskaidroja, ka /pers. G/ prasības bija izteiktas saprotamas un skaidras, ka viņai bija jāizkāpj no dienesta automašīnas. Pārkāpējai bija iespēja izkāpt no automašīnas. Administratīvais pārkāpuma protokols ir sastādīts pareizi un /pers. G/ ir saucama pie administratīvās atbildības. Vērsa uzmanību uz to, ka policijas darbiniekam ir tiesības pret personu piemērot fizisku spēku. Bez tam, /pers. G/ tika brīdināta, ja viņa nepakļausies policijas darbinieka likumīgām prasībām, tad pret viņu tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

/pers. G/ pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ norādīja, ka /pers. G/ bija novesta līdz histēriskam šokam, jo /pers. G/ skaidri norādīja, ka viņa baidījās. Saskaņā ar likumu „Par policiju" 13.pantā ir norādīts, ka pret sievietēm fizisku spēku nevar pielietot.

/pers. G/ pilnvarotais pārstāvis /pers. E/ norādīja, ka policijas darbinieks atļāva sēdēt policijas transportlīdzeklī un solīja, ka visi kopā brauks uz Gaujas ielu. Tad parādījās policijas darbiniece ar aizdomīgu priekšmetu, ko /pers. G/ uztvēra to kā elektrošoku, tādēļ /pers. G/ sākās afekta stāvoklis. /pers. G/ nožēloja jebkādu vēršanos pret policiju, tādēļ lūdza atbrīvot viņu no administratīvās atbildības, nepiemērojot sodu. No /pers. G/ puses nebija apzināta ļaunprātība nepakļauties policijas darbiniekiem.

Pārbaudot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, tam pievienotos materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. G/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 175.panta pierādīta ar:

- 2013.gada 26.augusta sastādīto Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 11.rotas kārtībnieces seržantes /pers. F/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA986256;
- 2013.gada 26.augusta VP RRP KPP SNIB vecākā inspektora kapteiņa /pers. J/ ziņojumu, kurā norādīts, ka 26.08.2013. pildot dienesta pienākumus tika aizturēta persona /pers. M/, par kukuļdošanu policijas darbiniekam. Persona tika nogādāta uz Jūrmalas policijas iecirkni policijas transportlīdzeklī VW Tiguan valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, lai iereģistrētu ENŽ. Piebraucot pie iecirkņa, policijas transportlīdzeklī bez atļaujas iesēdās divas sievietes, kuras atteicās izkāpt ārā no dienesta transportlīdzekļa un veica video ierakstus. Vairākkārtīgi tika veiktas pārrunas, bet sievietes labprātīgi atteicās izkāpt. Uz Jūrmalas policijas iecirkni tika izsaukti papildspēki – policijas darbinieki;
- 2013.gada 26.augusta VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 11.rotas kārtībnieka seržanta /pers. O/ ziņojumu, kurā norādīts, ka šā gada 26.augustā, patrulējot pa Jūrmalas policijas iecirkņa teritoriju AP 593 pa apkalpojamo teritoriju kopā ar kārtībnieku seržanti /pers. F/, ap plkst.23:40 no dežūrdaļas saņēma izsaukumu uz Dubultu pr.17, kur nepieciešama palīdzība. Ierodoties notikuma vietā, uz ielas atradās VP Rrp KPP SniB vecākais inspektors /pers. J/, kurš norādīja uz divām sievietēm, kuras atradās dienesta automašīnā. /pers. J/ paskaidroja, ka sievietes atteicās labprātīgi atbrīvot automašīnu. Uz policijas darbinieku prasībām atbrīvot dienesta auto, sievietes nereaģēja. Sievietes bija agresīvi noskaņotas, lamājās ar necenzētiem vārdiem. Pret viņām tika pielietots fiziskais spēks, par kuru sievietes tika brīdinātas. Par doto pārkāpumu uz sievietēm tika sastādīti administratīvie pārkāpuma protokoli pēc LAPK 175.panta. Pēc personas pārbaudes, izrādījās, ka sievietes ir /pers. G/ un /pers. R/.
- 2013.gada 27.augusta Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 11.rotas kārtībnieces seržantes /pers. F/ ziņojumu, kurā norādīts, ka šā gada 26.augustā veicot patruļu pa maršrutu Ne.593 kopā ar seržantu /pers. O/, ap plkst.23:20 no Jūrmalas dežūrdaļas tika saņemta informācija, ka Dubultu pr.17 ir nogādātas divas sievietes, kuras nevēlās izkāpt no policijas darbinieku operatīvā transportlīdzekļa un palūdza policijas darbiniekiem /pers. F/ un /pers. O/ palīdzību. Ierodoties Jūrmalas iecirknī, pie iecirkņa ēkas stāvēja ceļu policijas automašīna, kurā atradās trīs cilvēki, viens vīrietis un divas sievietes. Pie policijas darbinieces /pers. F/ piegāja VP RRP KPP SIND inspektors /pers. J/ un palūdza, lai /pers. F/ aprunājās ar sievietēm un palūgt viņas atstāt operatīvo transportlīdzekli. Pieejot klāt pie mašīnas, /pers. F/ stādījās priekšā kā policijas darbinieks, un palūdza sievietēm izkāpt no automašīnas, sakarā ar to, ka viņas aiztur ceļu policijas darbinieku turpmāko dienestu. Uz ko abas sievietes atbildēja, ka ārā nekāps un sāka filmēt visu notiekošo, tai skaitā, ja /pers. F/ viņām pieskarsies, viņai būs nepatikšanas, un pat tad, kad /pers. F/ varēs pat atlaist no darba. Sievietēm tika vairākkārtīgas reizes lūgts atstāt automašīnu, bet sievietes atteicās. Tad tika nolemts pret sievietēm pielietot fizisku spēku, vienu no sievietēm /pers. F/ paņēma aiz rokas un sāka vilkt ārā no transporta un sieviete sāka pretoties, sist /pers. F/ pretī un kliegt, turēties ar otru roku pie sēdekļa. Kad sievieti tomēr sanāca izvilkt no mašīnas, viņa turpināja kliegt, lamāties, sist pretī un krist uz zemes. Personas: /pers. G/. Otrai sievietei arī tika pielietots fizisks spēks, sakarā ar nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Uz abām personām tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokoli pēc LAPK 175.panta. No paraksta protokolos abas sievietes kategoriski atteicās;
- pievienoto CD disku ar administratīvā pārkāpuma ierakstu.

LAPK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktā kārtībā iegūtiem pierādījumiem secināms par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

LAPK 243.pantā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un

noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. Bez tam, pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma lietvedībā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Ziņas par personas privāto dzīvi, tās sensitīvajiem datiem, komercdarbību un mantisko stāvokli pieļaujams iegūt tikai tajā gadījumā, ja tas nepieciešams, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā. Ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Savukārt LAPK 243.^{1}pantā noteikts, ka pierādīšanas līdzekļi ir: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Atbilstoši LAPK 244.pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Konkrētajā gadījumā, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka /pers. G/ izdarījusi LAPK 175.pantā paredzēto pārkāpumu.

No lietas materiāliem secināms, ka /pers. G/ neapstrīd faktu, ka viņa atteicās izkāpt no policijas mašīnas pēc policijas darbinieku vairākkārtīga lūguma, /pers. G/ apstrīd faktu, ka viņa ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgām prasībām.

Pārbaudot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, tam pievienotos materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. G/ darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā, jo saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta pirmo daļu, policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Policijas darbinieks atrodas valsts aizsardzībā, viņa godu un cieņu aizsargā valsts. Policijas darbinieka goda aizskaršana, pretošanās viņam, viņa dzīvības un veselības apdraudējums, kā arī rīcība, kura traucē pildīt dienesta pienākumus, ir sodāma Latvijas Republikas likumos noteiktajā kārtībā.

Ar tiesas sēdes laikā noskatītā administratīvā pārkāpuma videoierakstu pierādīts, ka lieciniece /pers. F/ vairākas reizes korekti un nepārprotami uzaicina /pers. G/ izkāpt no policijas automašīnas, izskaidrojot policijas darbinieka prasību neizpildīšanas sekas – administratīvā protokola sastādīšanu, bet /pers. G/ nepakļāvās policijas darbinieces likumīgām prasībām, atbildot, lai sastāda minēto protokolu. Video ieraksta autentiskums tiesas sēdes laikā no /pers. G/ un viņas pārstāvju puses netika apstrīdēts.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta otro daļu, policijas darbinieks neatbild par mantisko un fizisko kaitējumu, kas dienesta pilnvaru ietvaros nodarīts likumpārkāpējam, kurš aizturēšanas brīdī nepakļaujas vai pretojas.

Pamatojoties uz likuma „Par policiju" 13.panta pirmās daļas 6.punktu, policijas darbiniekam, pildot dienesta pienākumus, ir tiesības lietot fizisku spēku, speciālos cīņas paņēmienus, speciālos līdzekļus (..), lai pārtrauktu ļaunprātīgu nepakļaušanos likumīgām prasībām, kuras izvirza policijas darbinieki vai citas personas, pildot dienesta pienākumus sabiedriskās kārtības garantēšanā vai cīņā pret noziedzību. Saskaņā ar šī panta trešo daļu, aizliegts lietot speciālos līdzekļus (izņemot roku dzelžus un sasiešanas līdzekļus), speciālos cīņas paņēmienus un speciālos transportlīdzekļus, kā arī izmantot dienesta suņus un zirgus pret sievietēm, personām ar redzamām invaliditātes pazīmēm un mazgadīgām personām, izņemot masu nekārtību vai sabiedriskās kārtības grupveida pārkāpumu laikā, kā arī gadījumos, kad tiek apdraudēta citu personu dzīvība vai veselība vai kad tiek izrādīta bruņota pretošanās vai izdarīts bruņots uzbrukums.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka policijas darbiniece /pers. F/, pildot dienesta pienākumus, nav pārkāpusi likuma robežas un nebija piemērojusi pret /pers. G/ speciālos līdzekļus vai speciālos cīņas paņēmienus, bet gan pielietoja fizisku spēku, lai garantētu likuma normu ievērošanu.

Izvērtējot lietas materiālus, /pers. G/ un viņas pārstāvju sniegtos paskaidrojumus, liecinieku sniegtās liecības un pārbaudot lietas materiālus, tiesa nepiedod ticamību /pers. G/ sniegtajam faktisko lietas apstākļu izklātam un dod priekšroku liecinieku /pers. J/, /pers. O/ un /pers. F/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām un lietas faktisko apstākļu izklāstam, jo nav pamata apšaubīt valsts amatpersonas (policijas darbinieka) objektivitāti un sniegtās informācijas patiesumu. Tiesa atzīst, ka /pers. G/ paskaidrojumi ir pretrunā ar liecinieku /pers. J/, /pers. O/ un /pers. F/ sniegtajām liecībām un lietas faktiskajiem apstākļiem un ir vērtējamas kritiski. Savukārt tiesas sēdē /pers. G/ sniegtie paskaidrojumi vērtējami kā viņas mēģinājums izvairīties no atbildības. Turpretī, tiesai nav pamata neticēt policijas darbinieku liecībām, kuriem nav iemesla nepatiesi apsūdzēt /pers. G/. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas norādītu uz policijas darbinieku ieinteresētību saukt /pers. G/ pie administratīvās atbildības bez pamata. Bez tam, viens no nozīmīgākajiem pierādījumiem lietas materiālos ir pievienotais CD disks, kurā ir redzams uzfilmētais ieraksts ar /pers. G/ darbībām, kā arī liecinieku /pers. J/, /pers. O/ un /pers. F/ ziņojumi pilnībā atbilst video ierakstam pievienotajā CD diskā (lietas lapa Nr.36).

Minētā tiesību norma – LAPK 175.pants, ir ietverts LAPK 14.nodaļā, kurā paredzēta atbildība par administratīvajiem pārkāpumiem kas apdraud noteikto pārvaldes kārtību. Tādējādi gan LAPK 175.panta formulējums, gan tā atrašanās kodeksa 14.nodaļā liecina, ka noteiktās pārvaldes kārtības pārkāpumi kā administratīvā pārkāpuma objekts ir ļaunprātīga nepakļaušanās policijas iestādes darbinieka likumīgam rīkojumam vai prasībai, bet objektīvā puse – darbības, kas vērstas pret noteikto pārvaldes kārtību, subjektīvā puse – nodoms izdarīt pārkāpumu. Gadījumā, ja netiek konstatēta kāda no minētajām administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, nav pamata personu saukt pie administratīvās atbildības.

Ņemot vērā minēto, tiesnese uzskata, ka /pers. G/ darbībās ir konstatējamas LAPK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Pārbaudot vispusīgi un objektīvi visas ziņas, kas atrodas administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa atzīst, ka lietas materiāli satur pārliecinošus pierādījumus, ka /pers. G/ ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 175.pantā.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. G/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgam rīkojumam vai prasībai, kad tiek izpildīts sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākums.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā LAPK 32.pantā noteikto, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu, kā arī ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nolūkā sasniegt LAPK 22.pantā deklarēto administratīvā soda mērķi, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, tiesa atzīst, ka /pers. G/ piemērojams attiecīgais par pārkāpumu paredzētais sods.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34.pantu, kā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus tiesa /pers. G/ nekonstatē.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu un pārkāpējas personību tiesa atzīst, ka /pers. G/ piemērojams naudas sods Ls 50 (piecdesmit) apmērā.

Pamatojoties uz LAPK 175., 274., 275.pantu, tiesa

nolēma

atzīt /pers. G/, /personas kods/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā un sodīt viņu pēc šī panta ar naudas sodu LVL 50 (piecdesmit lati) apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 299.-300.pantiem, naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā tiesas norādītajā Valsts kases kontā: saņēmējs Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Kvīts par soda naudas samaksu uzrādāma tiesas kancelejā, pretējā gadījumā lēmums tiks nosūtīts piespiedu izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jūrmalas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2013.gada 11.novembris.